

Wandelroutes aan de Costa Blanca (2)

Wandelroutes aan de Costa Blanca (2)

Hugo Renaerts

Inhoud

Villena , door de sierra de La Vila.....	11
Castalla , van Castalla naar Replana.....	14
Biar , naar La Blasca en El Reconco.....	17
La Safor	21
Pinoso , Rambla de les Tres Fonts.....	24
Bocairent , Barranco dels Tarongers.....	28
Onil , top van de Cenezosa.....	34
Aitana , Plá de Cirer.....	36
Crevillent , sierra de Crevillent.....	39
Crevillent , Casa de Tío Mariano.....	43
Banyeres , top van La Blasca.....	46
Monóvar , sierra de la Unbría.....	49
Algueña , naar de penya Grossa.....	53
Jijona , sierrad els Almaens.....	55
Petrer , naar de Silla del Cid.....	61
Benejúzar , sierra de Benejúzar.....	63
Agost , El Palmoret.....	66
Jijona , Els Plans en Montagut.....	69
Torremanzanas , Els Plans.....	72
Elche , het stuwmeer.....	74
Tibi , het stuwmeer.....	78
Tibi , rond het stuwmeer.....	81
La Romana , Penya de la Mina.....	84
Callosa del Segura , sierra de Callosa.....	87
Orihuela , sierra de Orihuela.....	91
Cañada , sierra del Águila.....	93
Aspe , langs de aquaducten.....	97
Agost , sierra de los Ventos.....	103
Banyeres , naar de bron van de Vinalopó.....	106

Ons wandelgebied

De meest populaire wandelingen worden gemaakt in het noordelijk deel van de provincie Alicante, in de gewesten Marina Alta en Marina Baja, wellicht omdat hier ook de grootste concentratie buitenlanders te vinden is. De Bernia, Aitana, Serella, Xortà en enkele minder hoge bergketens worden regelmatig doorlopen door grote of kleine groepen wandelaars of enkelingen en enkele tochten zijn heel bekend.

Het zuidelijk deel van de provincie blijkt echter een gebied te zijn dat minder frequent wordt bewandeld. Wellicht omdat die streek ook niet zo bekend is, maar ook hier vinden we prachtige berggebieden en valleien die de moeite van het verkennen waard zijn.

Ten westen van de A31 naar Madrid liggen een groot aantal bergketens in een gebied waar alleen maar kleine dorpen te vinden zijn en het is hoofdzakelijk in dit gebied dat we deze tochten beschrijven, al maken we af en toe ook wel een zijsprong naar een meer oostelijk gelegen doel.

In het eerste deel van deze wandelgidsen vindt u meer tochten in het oosten van de provincie.

Onbekend maakt onbemind zegt men, maar de inwoners van die streek kennen het wel en het is niet verwonderlijk dat we op die tochten groepen Spaanse wandelaars ontmoeten die komen genieten van de natuurpracht in die streken.

Laat ons er ook even op uit trekken en die bergketens gaan verkennen. Het loont de moeite.

Ik wens u in ieder geval veel wandelplezier.

De doolhof van de officiële wandelroutes

De provinciale deputatie van de provincie Alicante heeft vele jaren geleden besloten een aantal tochten uit te zetten. Deze tochten werden aangeduid als PR (Pequeña recorrido – kleine omloop) en werden aangeduid met geel-witte markeringen, net zoals in heel Spanje. Later werd daar een CV aan toegevoegd, van ‘Comunidad Valenciana), zodat deze tochten voor hun nummer de letters PR CV hebben.

Er zijn echter ook tochten die vele dagen in beslag nemen en dat zijn de officiële GR (gran recorrido – grote omloop), waaronder de Europese wandelroutes zich bevinden. Die worden dan aangeduid met rood-witte markeringen. En tenslotte zijn er de lokale tochten, uitgezet door de gemeentes zelf, en dat zijn de SL (sendero local – lokaal pad), die worden aangeduid in groen-witte markeringen.

Deze markeringen zijn steeds dezelfde in al de kleuren:

Marca de continuidad: te volgen weg.

Marca de cambio brusco de dirección: bruuske bocht.

Marca de cambio de dirección: wijziging van richting.

Marca de dirección equivocada: verkeerde weg of pad

Marca de dirección: richtingaanwijzer.

Dit is duidelijk voor iedereen, zouden we zeggen. Maar... er zitten wel een aantal addertjes, niet alleen onder het gras maar ook tussen de rotsen. Daarvoor is het nuttig dat men een goede beschrijving of plattegrond meeneemt op de tocht.

Men kan zich oh zo gemakkelijk om de tuin of om de berg laten leiden. Want ondertussen is er veel veranderd.

In het begin was alles heel overzichtelijk. Er werden in de hele provincie een vijftigtal tochten aangeduid door de meest interessante natuurgebieden. Maar geleidelijk werd dit aantal opgevoerd en momenteel zijn er in de provincie Alicante al meer dan tweehonderd van die PR-tochten.

Dat is mooi zult u als wandelaar zeggen, maar hier begint wel het eerste probleem. Al die tochten zijn aangeduid in geel-witte markeringen en heel vaak kruisen die tochten elkaar. Omdat dan naar alle kanten geel-witte tekens staan, moet men soms raden.

Nu had men daar wel een oplossing voor: wegwijzers op houten palen. Dat was ook mooi in het begin, maar het moet wel onderhouden worden, want het hout rot en na enkele jaren valt zo'n paal omver en daar sta je dan. Gelukkig heeft men hier en daar al gebruik gemaakt van metalen wegwijzers.

Dit is echter niet het enige probleem dat zich kan voordoen. Oh nee! In hun ijver om de markeringen aan te brengen, hebben de schilders er niet bij stil gestaan dat voor een rots wel eens struiken kunnen groeien die de markeringen verbergen, of dat een boom op wiens stam de tekens werden aangebracht, kan omvallen.

Volgende mogelijkheid. Soms liep het aangeduide pad een stukje over privé terrein en de eigenaar ging dan verbouwingen doen of veegde die tekens gewoon weg of overschilderde ze. Daar sta je dan weer.

Maar ook vandalisme steekt de kop op. Of ergernis. Het kan wel een openbaar pad zijn waar onze tocht over loopt, maar dat pad loopt dicht langs een landhuis of andere woning.

De eigenaar van die woning is het dan op zeker ogenblik beu dat constant een aantal wandelaars zo dicht passeren terwijl hij of zij ligt te zonnen of een barbecue houden, en verwijdert de tekens of trekt zelfs palen met wegwijzers uit de grond.

En dan nog: af en toe wordt zo'n route gewijzigd; men schildert dan weer de nieuwe tekens, maar vergeet de oude weg te nemen of te overschilderen.

U ziet het: talrijke mogelijkheden om zich te vergissen.

Daarom is het nuttig een plan mee te nemen of een goede beschrijving, zoals in dit boekje.

Maar... ook hiermee is men niet voor honderd procent veilig. De routes die ik hier heb opgenomen, heb ik in de loop van de laatste drie jaar gelopen. Natuurlijk nog veel meer, maar ik heb de meest interessante hier verzameld. Op drie jaar tijd kan er ook wat veranderen en in dit geval kan ik me alleen maar verontschuldigen als iets niet meer strookt met de werkelijkheid. Maar omdat men een beschrijving heeft, kan men zelf wel veronderstellen waar men de route weer kan oppikken.

VILLENA:

Door de Sierra de La Villa

Deze route loopt door de Sierra de San Cristóbal of Sierra de la Villa, zoals hij populair bekend is.

Langs de westkant van de bergketen ontstond en ontwikkelde zich de stad Villena, een strategische plaats voor de controle over de vallei van de Vinalopó. Gezien de nabijheid van een grote stad heeft men in deze bergketen een aantal maatregelen getroffen ter bescherming en anderzijds gezorgd voor mogelijkheden van avontuursport, zoals deltavliegen, parapente, bergtochten, alpinisme, bergfietsen, etc...

Onze tocht begint bij de Polideportivo Municipal, waar we tegenover de voorgevel van de overdekte hal op het grote parkeerterrein gemakkelijk onze auto kwijt kunnen.

Hier begint ook de 'Vía Verde', de groene weg van Chicharra, waar we de tocht beginnen in oostelijke richting, zonder mogelijkheid om zich te vergissen, want het is een recht stuk van drie kilometer, een oude spoorlijn. In heel Spanje werden die oude, niet meer gebruikte spoorlijnen omgevormd tot wandel- en fietspaden onder de naam 'Vía Verde'(groene weg).

Bij een kruispunt gaat de tocht verder over een landweg links, maar het loont de moeite om even die Vía Verde eventjes verder te volgen. Hier begint een bocht naar rechts en we kunnen hier de belangrijkste infrastructuur bezoeken van deze oude spoorlijn. Het betreft een indrukwekkende brug, de Pont de Ferro (ijzeren brug), uitstekend gerestaureerd en zonder gevaar over te steken. Onder ons zien we dan de rivier Vinalopó, vaak helemaal droog. Er naast is ook een picknickplaats aangelegd, maar helaas verwaarloosd en bijna onzichtbaar.

Na dit bezoek keren we terug naar het kruispunt en vervolgen onze route over de landweg. Het is een veel gebruikte weg die naar een marmergroeve leidt in het hartje van de bergketen, zodat we niet verbaasd moeten zijn als er vrachtwagens passeren.

Voor we die groeve bereiken is er rechts een slecht aangeduide weg, die we moeten oplopen om onze tocht verder te zetten.

Deze landweg passeert langs een hoeve, die we vanaf de hoofdweg kunnen zien en die als gids kan dienen. Ter hoogte van die hoeve is de weg afgesloten met een ketting, maar wandelaars mogen daar passeren en eenmaal er voorbij volgen we naar links.

De berg werd natuurlijk erg geteisterd door die marmergroeve, maar in het hartje vinden we toch nog bos en dicht struikgewas, een vriendelijker aanblik dan van op afstand te zien is.

Waar de weg een kleine barranco doorkruist, vinden we de mogelijkheid om verder te lopen door de bedding. De barranco is dicht begroeid, maar dat biedt geen moeilijkheid om te stappen. Als we wat hoger komen, wordt de bedding een pad, dat ons rechts uit de barranco leidt.

Dat pad eindigt op een bosweg en via die weg komen we bij het Casita del Médico, ook wel bekend als Caseta de Pardo. Het huis bevindt zich nog in goede staat en omdat het boven op de berg gelegen is, hebben we vanaf hier mooie uitzichten.

Bij dat huis begint een pad dat over de hele kam loopt in westelijke richting en gemarkeerd is met de bekende geel-witte markeringen van de PR-CV 312. Het is een kale kam met weinig begroeiing, maar ondertussen genieten we toch van het panorama.

In het noorden zien we de Sierra de Oliva (in de provincie Albacete), met een hele rij moderne windmolens. Ook op de Sierra de la Villa wou men zo'n rij neerzetten, maar dat stuitte op veel verzet en het project ging niet door.

We komen nu bij een uitzichtpunt met een prachtig panorama op de stad Villena met duidelijk te onderscheiden de plaza de toros, het kasteel van La Atalaya en de diverse stijlen van daken en gebouwen.

We dalen dan af naar een lagere heuvel, waar enkele paden elkaar kruisen bij een informatiepaal en we lopen verder in de richting van de antennes.

Het pad eindigt op een weg met betonnen wegdek die naar de antennes voert en vanaf hier volgen we de kam naar links, in oostelijke richting, naar het paaltje voor landmeetfotografie, het hoogste punt, om dan terug te keren naar de antennes.